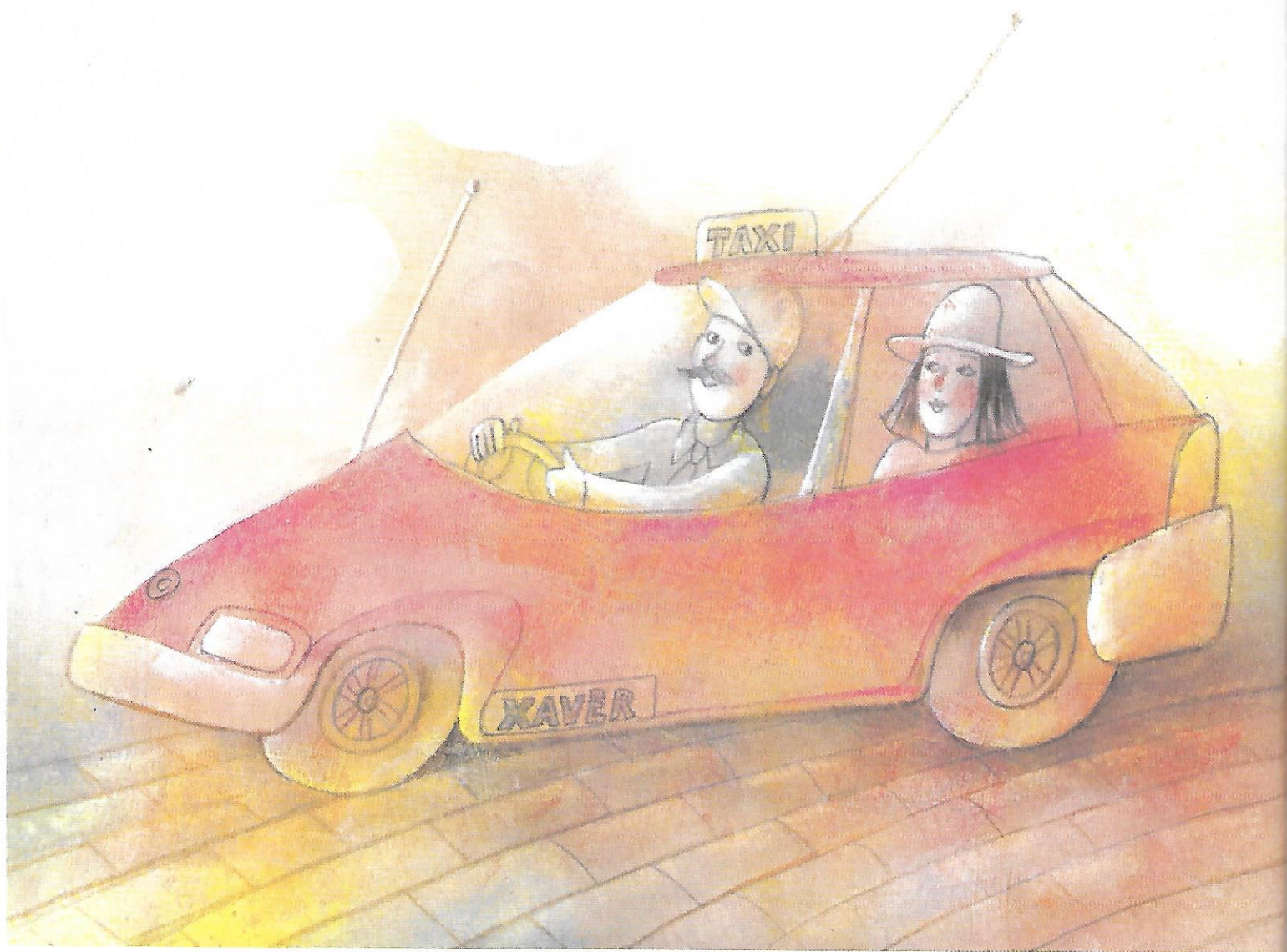

Xavér vezie Valiku
na luxusnom taxiku.
Vravi strijko Max:
„Ty máš v jazde prax!“

Jozef Pavlovič

Ujo Xavér

Ujo Xavér je boxer. Je veľmi mocný. Každý deň cvičí. Ale dnes necvičí, lebo je chorý. V zápase mu poranili ústa. Nemôže poriadne jesť. Musel si kúpiť mixér. Viete prečo? Mixuje si stravu. Už má v tom prax. Ale keď vyzdravie, znovu bude trénovať box. Aj ja budem s ním boxovať.

* Ktorý šport sa ti páči?

Xa - vér
bo - xer
mi - xér

mi - xu - je
tré - no - vať
bo - xo - vať

futbal
hokej
atletika

*Ujo Xavér má poranené ústa,
musí jesť mixovanú stravu.*

W

w

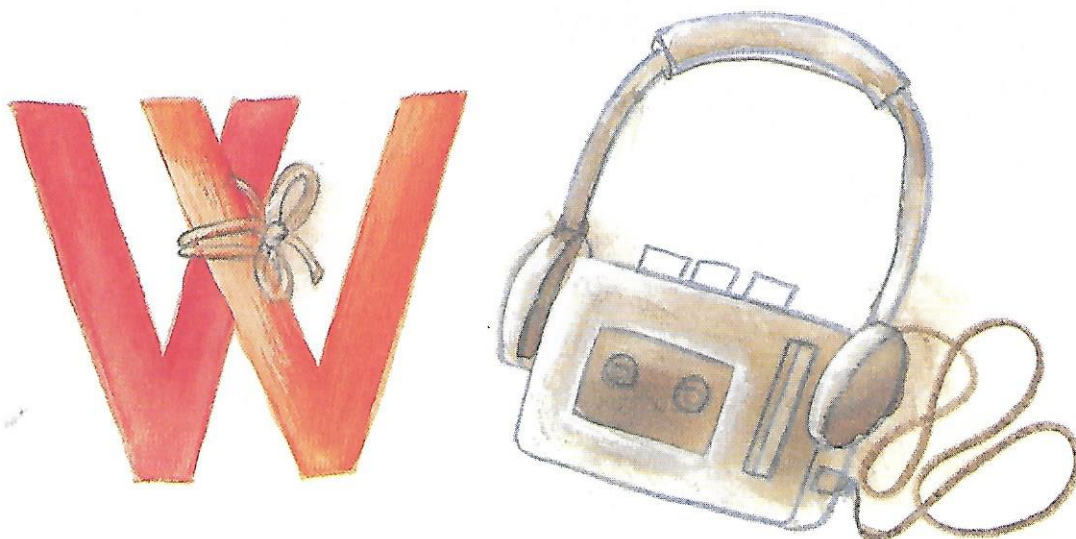
Ako sa V premenilo na W

Bolo raz jedno V. Bolo veľmi bojazlivé. Bálo sa ísť do lesa. Bálo sa ísť do pivnice.

Dokonca sa bálo byť samo doma. Preto si zavolalo svojho kamaráta, ďalšie obyčajné V. Zostali spolu. Po čase ich nikto nerozoznal. Ľudia ich začali písať spolu: W.

A tak sa W volá dvojité V.

Podľa Daniela Heviera

* Čoho sa bojíš ty?

Wa

We

Wi

Wo

Wu

wa

we

wi

wo

wu

*Bojazlivé V chodilo s obyčajným V,
a tak sa z nich stalo W.*

Víčik Tíčik a Ježko Jožko

Víčik Tíčik a Ježko Jožko boli kamaráti. Hrali sa s loptou na brehu potoka. Lopta im spadla do vody. Ježko vraví: „Víčik, skoč za loptou! Ja sa bojím hlbokkej vody.“ Víčik Tíčik ochotne skočil za loptou, ale voda bola veľmi studená. Chudák vlk v studenej vode kýchal a kašľal. Ježko Jožko sa mu vysmial. Nahneval sa vlk na ježka a povadili sa. Od tých čias sa už Víčik Tíčik a Ježko Jožko spolu nehrávajú.

VÍ - čik

TÍ - čik

Jež - ko

po - to - ka

stu - de - nej

hl - bo - kej

po - va - di - li

za - le - te - la

ne - hrá - va - jú

*Vlčik Tíčik sa nahneval na
Ježka Jožka, lebo sa mu vysmial.*

Ďateľ

Zajko Bojko spal na kraji lesa. „Ta-ta-ta-ta!“ zaľukal ďateľ na jedli. Zajko Bojko sa zobudil. Vyskočil a utekal lesom. Stretol líšku.

„Čože, čože?“ pýta sa líška.

„Nepýtaj sa, ale utekaj, ak ti je život milý!“ Už utekajú dvaja.

„Kamže, kamže?“ vraví vlčík.

„Nepýtaj sa a utekaj, kým nie je neskoro!“ Už utekali traja. Pridal sa k nim medveď. Po chvíli zastali, lebo už nevládali.

„A prečo vlastne utekáme?“ pýtajú sa zajaca.

„V lese vy-vypukla vojna!“ vyjachtal Zajko Bojko. Zvieratká sa zadívali na les. V lese bolo ticho. Tíšinu kde-tu prerušil majster ďateľ svojim hlasným ta-ta-ta.

Podľa Jozefa Pavloviča

✳ *Ako nazývame toho, kto sa veľmi bojí?*

Zajko Bojko sa zľakol ďateľovho klopania a utekal preč z lesa.

l l

Červené jablčko
vo vrecku mám.
Koho rada vidím,
tomu ho dám.

Teba ja, mamička,
najradšej mám,
tebe to červené
jablčko dám.

Mária Ďuričková

Křmidlo pre vtáčiky

Dedko s Miškom pracujú v dielni.

Pília, brúsia, vrtajú, pribíjajú – robia křmidlo pre vtáčiky.

„Nachováme všetky hladné zobáčiky,“ raduje sa Miško.

Dedko pripevnil křmidlo na vrbu pod vřškom.

Miško nasypal zrná. O chvíľu priletel křdel' hladných vtáčikov. Vtáčence zobali zrnká a vďačne čvirikali: „Čvirik, čvirik, ďakujeme, čvirik!“

Dedko a Miško sa vrátili domov. Pri srdci ich hrialo akési príjemné teplo.

✱ *Aj ty křmiš vtáčiky v zime?*

zrn - ko

kř - mid - lo

semená

srd - ce

vř - ta - jú

vtáčí zob

vř - ba

kř - del'

loj

*Dedko s Miškom urobili
v zime křmidlo
pre hladné vtáčiky.*

Ivko a autíčko

Ivko má krásne červené autíčko. Vezme kľúčik, natiahne strunu a autíčko vrčí:

Po rovine vřřř,
hore vrchom břřř,
vzdychne zhlboka a dost'. Stojí, nevrčí.

„Čo je?“ začuduje sa Ivko. Vezme kľúčik, naťahuje strunu, naťahuje – a struna nič. Pukla.

Položí Ivko autíčko na zem, tlačí ho rukou po rovine i do kopca a potichu hovorí:

„Po rovine vřřř,
hore vrchom břřř.“

Mária Haštová

✳ Ako sa staráš o svoje hračky?

vr - chom

vr - čí

stru - na

ro - vi - na

zhl - bo - ka

čer - ve - né

stavebnica

bábika

lopta

*Ivko si nešetril autíčko,
preto sa mu pokazilo.*